

De burgemeester van Naarden, Pieter Hoytema van Konijnenburg, was de stichter van de villa, die de naam Eik en Linde droeg. In 1932 kwam de kapitale villa in het bezit van Johan Wolbers, die haar in 1942 voor f 67.810,- verkocht aan de weduwe Helena Mijnlieff-Verburg (geb. 1889), een nichtje van de vrouw van Anton Adriaan Mussert, leider van de NSB.

Toen Helena de villa in 1942 kocht, leende zij van Mussert f 40.000,-. Ze kocht de lening af met een diamanten collier, dat Mussert echter bij haar liet. Mussert (die getrouwd was) was in die tijd een trouwe bezoeker van de villa en ontving daar vele 'vriendinnen'. Ook Helena's dochter Marietje viel bij Mussert in de smaak. In feite was zij Musserts maîtresse. Moeder en dochter waren beiden fanatiek lid van de NSB. In 1943 moest Mussert zijn woning in Den Haag (een uit joods bezit geconfisqueerd compleet ingericht huis) ontruimen. Helena bood Mussert in haar grote huis ruimte voor zijn geroofde inboedel.

Bij zijn arrestatie in mei 1945 verklaarde Mussert dat hij geen eigendommen bezat. Maar op Eik en Linde werd op aanwijzing van de huishoudster in de zomer van 1945 in de tuin de brandkast van Mussert opgegraven. Er zat geld in en pakketten aandelen en obligaties alsmede 4 baartjes goud en nog wat persoonlijke papieren en bezittingen. Verder kwam er nog een zeer kostbaar, eveneens geroofd, servies onder een aardbeienbed in de tuin vandaan.

Mussert werd ter dood veroordeeld. Het vonnis werd op 7 mei 1947 voltrokken op de Waalsdorpervlakte. Moeder en dochter Mijnlieff werden geïnterneerd in een kamp waar zij tot 1950 verbleven.

Bronnen

Diverse krantenknipsels

De Omroeper, met name artikelen van de hand van Henk Schaftenaar

Archief auteur

Wie was de architect van Stationsweg 2?

In het OMD-nummer 2018 van BHT werd het mooie pand op de hoek van de Stationsweg en de Generaal de la Reijlaan zonder aarzeling toegeschreven aan Willem Wiggers de Vries, de jonggestorven architect van een hele reeks panden in het Prins

Hendrikpark, waaronder de panden die grenzen aan Stationsweg 2, de nummers 4-8, met de kenmerkende torentjes. Bij nader inzien is er toch wel enige reden voor twijfel.

In een advertentie in de *Bussumsche Courant* van juli 1903 zijn het immers de bekende Bussumse architect Kruisweg en zijn partner Van der Goot, die de bouw van het pand aan de Stationsweg 2 aanbesteden. Nu zegt dat ook niet alles, maar Stationsweg 2 past goed in hun oeuvre. En bovendien was Wiggers de Vries op dat moment pas 18 jaar oud.

Eenduidige helderheid over de architect van dit gemeentelijk monument is er niet en zal er misschien ook nooit komen. Maar Kruisweg en Van der Goot lijken hogere ogen te gooien dan Wiggers de Vries. Of misschien was laatstgenoemde op dat moment in de leer bij eerstgenoemden?

Nol Verhagen, met dank aan Hans Jonker

